

muligt, saa at der blev gjort alt hvad der kunde gøres for at faa Sagen rigtig klar. Jeg vil haabe, at der maa komme et tilfredsstillende Resultat for Beboerne, saa at de ikke skulle synes, at de ere forurettede. Jeg mener, det er et Retfærdighedskrav, der er stillet, og jeg haaber, det bliver godtgjort, at det ikke er noget ubilligt, de forlange.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører og den ærede Minister vedrørende Andragendet fra de gamle Pensionister inden for Marinens og Hærens Underofficersklasser og deres Enker. Den ærede Minister udtalte, at han havde personlig Sympati for disse gamle Folk. Det er naturligvis glædeligt at høre; men det kan ikke hjælpe disse gamle Mennesker meget, at den ærede Minister har personlig Sympati, naar han ikke vil være med til at yde dem noget. De kunne ikke leve af Sympati alene. Den ærede Ordfører udtalte, at han vilde ikke misunde dem, hvis de kunde faa noget, men han føjede til: Jeg vil nu rigtignok ikke give dem noget og ogsaa fraraade, at der i det hele taget bliver givet dem noget fra Rigsdagens Side, saa den Kærlighed er ikke ret stor.

Den ærede Ordfører opfordrede mig til at tage Andragendet tilbage; men det forekommer mig, at jeg ikke har nogen som helst Ret til at gøre dette. Disse gamle Mennesker have ønsket, at deres Sag skulde bringes frem i Rigsdagen, og have sikkert ogsaa ønsket, at den maatte komme til Afgørelse, og at det maa blive konstateret, hvorledes Rigsdagen vil stille sig lige over for dem, om den vil være velvillig eller ikke vil høre, hvad de have at sige. Nu er Forholdet det, at der to Gange tidligere er sket Omlægning og Omberægning af Pensionerne, og at de andre Underofficersklasser, som den Gang fik deres Pension omberegnet, fik en Forhøjelse af 60 pCt., men da man saa endelig kom til en Omberægning af disse Folks Pensioner, fik de kun en Forhøjelse af 15 pCt., altsaa kun $\frac{1}{4}$ af det, man havde givet to Gange tidligere ved Omlægning af Pensioner. Jeg synes derfor, det er ret naturligt, at disse gamle Mennesker mene, at naar man har kunnet give en saa stor Forhøjelse af andres Pensioner, maatte man ogsaa kunne tilstaa dem noget lignende. De kunne naturligvis ikke forstaa, at Rigsdagen sætter sig i Bevægelse for at give en Lov, der forhøjer Pensionen med $1\frac{1}{2}$ Øre om Dagen thi det er dog i Virke-

ligheden ingen Forhøjelse til et gammelt Menneske paa 80—85 Aar. Jeg synes man kunde saa lige saa godt have ladet være at give noget. Jeg vil fremdeles anbefale dette Andragende. Det forekommer mig, at det fortjener Opmærksomhed, fortjener, at der tages Hensyn til det.

Ordføreren (Bush): Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem nu ligesom i Fjor, da vi forhandlede om Jernbanearbejderne, vil søge at bibringe Publikum den Forestilling, at naar vi fulgte ham, udrettedes der noget, hvorimod det er Folketingets Skyld, naar vi ingen Vegne komme. Men det ærede Medlem ved som Medlem af Finansudvalget rigtig god Besked med denne Sag. Han ved jo godt, at det i Finansudvalget gaar til paa den Maade, naar vi forhandle Andragender, at selv om det kun er et eneste Medlem i Udvalget, som ønsker det, bliver et saadant Andragende taget op til Konference med den paagældende Minister. Jeg har i min Haand den foreløbige Betænkning, som viser, at vi have forhandlet de forskellige Andragender med de paagældende Ministre, og nu ved det ærede Medlem ogsaa, at Betænkningen tydelig viser, at vi have forhandlet med Ministeren om dette Andragende tilligemed de andre, samt at Ministeren erklærede, at han ikke kunde tage mod nogen Henvisning, og naar det er Tilfældet, saa ved det ærede Medlem saa godt som nogen, at det hele bliver til Lamperøg og Talemaader. Vi have jo intet Middel til at tvinge den højtærede Minister, naar han erklærer, at han ikke vil modtage Henvisningen. Jo, der er ganske vist en Maade, hvorpaa vi kunne faa et Resultat, nemlig naar det gaar som i Tirsdags ved det Andragende, det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam) kom med og til Dels det, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) kom med. Da gik det nemlig saaledes, at skønt Udvalget ikke havde fundet Anledning til at henvise dem, stod den højtærede Landbrugsminister op og erklærede, at han ikke vilde have noget imod at tage Sagen op til Undersøgelse, forsaavidt Finansudvalget ved fornyet Overvejelse skulde komme til det Resultat, at der var Grund til at give de Folk nogen Erstatning, der havde lidt Nærings- eller Driftstab ved den store Nedslagtning af Kreaturerovre paa Lolland. Og derefter tog det ærede Medlem Andragendet tilbage i det Haab, at det inden 3die Behandling atter maatte blive taget